

maa imidlertid bemærke, at jeg maa ønske det Spørgsmaal, som egentlig ikke vedkommer nærværende Lov, men som er bragt ind under Forhandlingerne og nu er blevet besvaret af den høitærede Finantsminister, holdt udenfor Diskussionen.

Tscherning: Maatte jeg først spørge Formanden, om Afstedigelsen af Soldassistenten i Anledning af Posters Inddragelse skulde være aldeles udenfor denne Sag?

Formanden: Ja, jeg maa formene, at her, hvor der kun er Spørgsmaal om en Forhøielse af Pensionsansættelsen efter Loven af 11te Marts 1851, kan de af den ærede Rigsdagsmand specielt omtalte Soldassistenters Stilling ikke blive Gjenstand for Diskussion.

Tscherning: Ja, saa frasalder jeg Ordet.

J. M. Hansen: Det har været mig hjært at høre, at den ærede Finantsminister ikke har erklæret sig imod mit Forslag, men blot har ledsaget det med de Bemærkninger og Oplysninger, som han fandt fornødne, for at sætte Thinget istand til saameget grundigere at kunne dømme derom. Med Hensyn til de Bemærkninger, den ærede Minister gjorde om Fordelingen af Sætterne efter Loven af 11te Marts 1851 og om Grundene til denne Fordeling, da er jeg aldeles enig med ham, og har altsaa slet ikke Noget derom at sige; derimod kunde jeg ønske at gjøre et Par Bemærkninger med Hensyn til hvad den ærede Finantsminister nævnte om, at de Vedkommende ikke skulde have havt Udset til at blive saagodt afslagne, om de vare afgangende under den forrige Regjering. Dette er vel aldeles rigtigt, men jeg mener, at Thinget ikke derfor bør eller vil unddrage sig fra alligevel at gaae ind paa mit Forslag. Det har jo nemlig piist sig i de forskellige Love af lignende Art, som vi have behandlet, at den lovgivende Magt ikke nu erkjender de Principer, der i saa Henseende bleve fulgte af den forrige Regjering, for rigtige; det er jo bekjendt, at under den forrige Regjering Embedsmænd ere afgangende med indtil 8000 Rbdrs Pension om Aaret, og den lovgivende Magt har jo vedtaget, at Jagen for Fremtiden kan afgang med høiere Pension end 3000 Rbd. om Aaret. Ligeledes viser hele den

Lov, som jeg har foreslaaet Forandring i, at uagtet, som den ærede Finantsminister oplyste, disse Vedkommende under den forrige Regjering vilde være afgang med langt Ringere, saa har dog den lovgivende Magt i denne Lov tillagt dem endeel Mere. Det viser altsaa, at man saavel med Hensyn til høie som til lave Pensioner, ligesom ogsaa med Hensyn til Understøttelser og Lignende, nu gaaer ud fra andre Principer end dem, man gif ud fra under den forrige Regjering, og derfor troer jeg, at Thinget, forsaavidt det ellers maatte findes rigtigt, ogsaa vil gjøre det i nærværende Tilfælde. Imidlertid skal jeg dog nævne en Kjendsgjerning, ikke som et Beviis for, at de Vedkommende skulde have nogensomhelst Berettigelse, hvad der er langt fra at være min Tanke, men som Noget, der efter min Mening dog kan komme i Betragtning ved Bedømmelsen af, hvorvidt man kunde gaae ind paa mit Forslag, og det er, at vi jo maae erindre, at disse Vedkommende ere afgangende ved en Reduction; vel vilde Flere af dem, efter den ærede Ministers Uttringer, alligevel maattet afgang, men jeg tør dog antage, at den større Deel vilde have været istand til at udføre deres Tjeneste længere. De ere afgangende paa Grund af en Reduction, hvilket jeg mener er en Omstændighed, der kan og bør lægges Bægt paa, og da var det, jeg vilde oplyse, hvad der er mig sagt — hvis jeg er feil underrettet, haaber jeg, det bliver modsagt —, at under Militairreductionen 1842 afgik samtlige de Underofficerer, som dengang afgik, med deres fulde Gage. Er dette Tilfældet, saa viser jo det, at den forrige Regjering i endnu langt stærkere Grad har taget i Betragtning, om Vedkommende afgik ifølge Reduction, eller ikke.

Jeg har blot endnu to Ord at sige med Hensyn til hvad der er yttret af den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Rothe), naar han har misforstaaet mig, som om jeg skulde have meent, at hvad der vedtages i Finantsloven ikke skulde være lovligt eller fast bestemt. Det er en fuldkommen Misforstaaelse; jeg troer — idetmindste var det min Mening —, at Forstfjellen, jeg gjorde, var mellem hvad der blev lovligt og fast bestemt for eet Aar, og hvad der blev lovligt og